

Yttrande

Dnr 2017-036

7 april 2017

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Ett ökat avgiftsuttag till resolutionsreserven

Fi2017/00971/B

SAMMANFATTNING

Konjunkturinstitutet anser att det är viktigt med ett starkt ramverk för finansiell stabilitet och att resolutionsreserven har en viktig roll i ett sådant ramverk. Konjunkturinstitutet anser emellertid att ett borttagande av målnivån för resolutionsreserven är problematisk. Konjunkturinstitutet efterlyser ytterligare analys och diskussion kring hur resolutionsreserven ska utformas, kring lämplig storlek på reserven samt kring hur resolutionsavgiftens storlek ska bestämmas.

YTTERLIGARE ANALYS BEHÖVS

Resolutionsreservens utformning

Resolutionsreserven är i dagsläget utformad som ett konto hos Riksgäldskontoret. Detta innebär att de resolutionsavgifter som tas ut, allt annat lika, förstärker statens budgetsaldo och ökar det finansiella sparandet samt minskar statsskulden. Utan en revidering av överskottsmålets nivå innebär detta att regeringen, för att uppnå överskottsmålet, kan komma att minska sina inkomster, eller öka sina utgifter, i samma utsträckning som resolutionsavgiften ökas eftersom uttag ur fonden kommer att vara sällsynta. Om inte överskottsmålet ändras i den utsträckning som ges av det ökade avgiftsuttaget kommer konstruktionen att innebära att de högre resolutionsavgifterna varken leder till en större tillgänglig fond eller en lägre statsskuld när resolutionsfonden behöver tas i anspråk.

Konjunkturinstitutet efterlyser en diskussion, en analys och en avsiktsredovisning kring i vilken utsträckning det ökade avgiftsuttaget till resolutionsreserven kommer att återspeglas i en förstärkning av budgetsaldot och det finansiella sparandet respektive en minskning av statsskulden. Konjunkturinstitutet efterlyser också en diskussion kring hur det ökade avgiftsuttaget påverkar överskottsmålets nivå.

Konjunkturinstitutet efterlyser vidare en analys av de för- och nackdelar som det innebär att resolutionsreserven utgör ett konto hos Riksgäldskontoret jämfört med om avgifterna hade öronmärkts och fonderats.

Höjning av resolutionsavgiften och borttagande av målnivån

Förslaget innebär en höjning av avgiften till resolutionsreserven till 0,125 procent av det totala avgiftsunderlaget samt ett borttagande av målnivån för resolutionsreserven. I promemorian saknas emellertid en analys av hur stor resolutionsreserven behöver vara för att uppfylla sitt syfte. Dessutom saknas en analys av hur snabbt resolutionsreserven behöver utökas.

På samma sätt som resolutionsreserven kan vara för liten för att uppfylla sitt syfte bedömer Konjunkturinstitutet att den kan bli tillräckligt stor för att uppfylla sitt syfte. Som en följd av detta anser Konjunkturinstitutet att ett borttagande av målnivån är problematisk. Konjunkturinstitutet efterlyser därför ytterligare analys av hur stor resolutionsreserven behöver vara för att uppfylla sitt syfte samt en analys av hur snabbt denna nivå behöver uppnås. Även om det är svårt att med exakthet fastställa nivån på reserven och avgiften baserat på en sådan analys anser Konjunkturinstitutet att en bedömning av dessa nivåer är nödvändig.

Konjunkturinstitutet kan se principiella fördelar med att därutöver, på ett konkurrensneutralt sätt, öka skatteuttaget på banker och kreditinstitut, exempelvis för att kompensera för eventuella externa effekter som alltför hög kredittillväxt kan medföra eller för att väga upp för den skattefördel som föreligger för finansiella tjänster som en följd av mervärdesskatteundantaget. Konjunkturinstitutet anser emellertid att ett sådant eventuellt skatteuttag inte ska blandas ihop med avgiftsuttaget till resolutionsreserven.

I promemorian anförs konkurrensskäl som ett motiv för ett kontinuerligt uttag av resolutionsavgift. Företag som etablerar sig i Sverige ska inte kunna dra nytta av en befintlig resolutionsreserv utan att själva bidra till denna. I promemorian argumenteras det för att ett kontinuerligt avgiftsuttag medför att nya företag också bidrar till resolutionsreserven.

Konjunkturinstitutet bedömer att det torde finnas andra konstruktioner än ett kontinuerligt avgiftsuttag som åstadkommer en situation där alla företag som drar nytta av resolutionsreserven också bidrar till denna. Konjunkturinstitutet efterlyser därför en diskussion och en analys av sådana alternativa konstruktioner.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Urban Hansson Brusewitz. Föredragande har varit Kristian Jönsson.

Urban Hansson Brusewitz

Kristian Jönsson